

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Tadeusz Żyznowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
i Gminie Miasta W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 stycznia 2007 r.,
zażalenia strony pozwanej Gminy Miasta W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej Gminy Miasta W. na rzecz powoda kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) kosztów postępowania zażaleniowego; oddala wniosek pozwanego Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej Gminy Miasta W. z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej w należnej wysokości. W zażaleniu pozwana wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Powód R. M. w odpowiedzi na zażalenie wносиł o oddalenie zażalenia z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego. Również pozwany Skarb Państwa - Wojewoda [...] w odpowiedzi na zażalenie wносиł o jego oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że Skarb Państwa Wojewoda jest po tej samej stronie procesu co Gmina Miasta W. (patrz uzasadnienie Sądu Apelacyjnego - k. 192). Oba wskazane podmioty występują w przedmiotowej sprawie po stronie pozwanej. Nie ulega wątpliwości, że jeden ze współpозwanych nie jest legitymowany do zaskarżenia orzeczenia przeciwko występującemu po tej samej stronie drugiemu współpозwanemu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 listopada 1977 r., IV CR 306/77, LEX nr 8028. uchwała Sądu Najwyższego z 14 listopada 1991 r., III CZP 112/91, OSP nr 7/1992, poz. 169). Także strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Oczywistym jest, że nie podlegają rozliczeniu koszty pomiędzy podmiotami występującymi po tej samej stronie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1969 r., I CR 10/69, OSNC nr 7-8/1970, poz. 133). Dlatego wniosek pozwanego Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów procesu od współpозwanej Gminy podlega oddaleniu.

W sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), zwana dalej „ustawą o kosztach”. Zgodnie z art. 12 ustawy o kosztach opłata stała pobierana jest w sprawach o prawa niemajątkowe oraz we wskazanych w ustawie niektórych sprawach o prawa majątkowe, w wysokości jednakowej, niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Natomiast art. 13 ustawy o kosztach przewiduje

pobranie opłaty stosunkowej w pozostałych sprawach o prawa majątkowe, która to wynosi 5% wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zażalenie nie jest zasadne. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowa sprawa jest sprawą o prawa majątkowe. Powód domagał się zasądzenia kwoty pieniężnej tytułem odszkodowania od Skarbu Państwa -Wojewody [...] i Gminy Miasta W.

Podzielić należy wprawdzie pogląd skarżącej, że na gruncie obowiązującej ustawy o kosztach podstawowym rodzajem opłaty jest opłata stała. Jednakże przepis art. 12 ustawy o kosztach nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie. Pobranie opłaty stałej w sprawach o prawa majątkowe wymaga wskazania w ustawie przepisu szczególnego, który obejmowałby swoim zakresem dany rodzaj sprawy. Żaden przepis nie przewiduje jednak pobrania opłaty stałej od pisma wniesionego w sprawie o odszkodowanie. Powołany przez skarżącą przepis art. 23 ustawy o kosztach stosuje się wyłącznie do środków zaskarżenia (apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej, skargi o wznowienie postępowania i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia) wnoszonych w sprawach, w których to postępowanie nieprocesowe zostało wszczęte z urzędu.

Z powyższych względów należy stwierdzić, że opłata sądowa powinna zostać obliczona na podstawie art. 13 ustawy o kosztach. Skarżąca w sposób nieprawidłowy dokonała obliczenia opłaty oraz w terminie uiszczyła jedynie opłatę w wysokości 40 zł. Pozwana Gmina Miasta W. reprezentowana była przez zawodowego pełnomocnika. W konsekwencji, wniesienie skargi kasacyjnej bez uiszczenia w terminie należnej opłaty skutkuje jej odrzuceniem.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Obecnie obowiązujące przepisy są znacznie bardziej rygorystyczne od przepisów na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wymagają od zawodowych pełnomocników uiszczenia bez wezwania opłat od pism przez nich wnoszonych, jeżeli pismo podlega nie tylko opłacie w wysokości stałej (tak jak stanowił art. 17 wymienionej ustawy), ale także gdy pismo podlega opłacie stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości zaskarżenia. Przepis art. 130² § 3 k.p.c. stanowi, że

sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. W związku z powyższym skarżone postanowienie należy uznać za prawidłowe.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.) z zasądzeniem od pozwanej Gminy Miasta W. żądanych kosztów postępowania na rzecz powoda R. M. (art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c.) oraz oddaleniem z przyczyn powyżej wskazanych wniosku Skarbu Państwa - Wojewody [...] o zasądzenie od współpowzanej Gminy kosztów za instancję kasacyjną.